

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetési díjak :

Minden 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatás, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.
Minden egyes beiktatás után kincstár illeték 30 kr.
A nyilt-terben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.
Az előfizetők, a hirdetések megadásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Előfizetési árak :

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyszerű küldemények intézendők Szt.-Mihályi utca Sütő-ház.

Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
A kéziratok nem adhatók vissza.

Kiadó-hivatalt.

hová az előfizetési pénznek, a lapba szánt hirdetések és felszólítások küldendők :
Nagy tér 136. sz. a.

Kiadó-tulajdonos : a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési fölhívás

„SZABOLCS”

8-adik évnegyedi folyamára.

Három hó múlva a „Szabolcs” második évi pályafutását végzi be. Ennyi idő teljesen elegendő arra, hogy egy irodalmi vállalat elégtelvére kitérjen a magának vagy állandó olvasó közönséget teremtsen, vagy hagyjon fel sisyphi munkájával.

Hála égnek, a „Szabolcs”-nak sikerült megmutatni életrevalóságát s teremtett magának oly olvasó-közönséget, minővel kevés 21 hónapos hasonló vállalat dícselkedhetik.

Míg e körülmény egyrészt elég kedvező bizonyítványul tűnik fel, a „Szabolcs” szellemi részének helyes vezetése mellett; másrészt az annak életét biztosító anyagi részvét kedvező voltát is magasra emeli.

Nem lehet tehát szó arról, hogy a „Szabolcs” részvét hiányában egyhamar felhagyjon működésével. Adja az ég, hogy más okok miatt se következzen be ez idő!

A „lapkiadó társulat” tagjai novemberhóban okvetlen összefognak hivatni, hogy az előterjesztendő számadásokból, személyesen győződjenek meg arról, miként lehet semmiből, pusztán erkölcsi garancia mellett, biztos vállalatot teremteni ott, ahol a szükséges képesség, lelkiismeretesség, kitartás és részvét nem hiányoznak.

Van még a „Szabolcs”-nak mind-ezeknél nagyobb s általánosabb fontosságú érdeme is. Ez érdeme az, hogy az 1872-ik évi januárhóban megindult s egyedül a szerkesztő szellemi munkásságára szorított lap körül, ma már igen szép számú irói testület csoportosul. Nem csak olvasó közönséget teremtett tehát a „Szabolcs” szabolcsban, hanem irokat is gyűjtött maga köré, akiknek száma naponként szaporodik. És ez igen természetes valami. A napi eseményeket megfigyelni szerető, művelt egyén, kezdetben csak ujdonságokat, vidéki rövid leveleket küld be; majd leírja a körében lefolyt különféle gyűlések folyamát és eredményét; később, közleményeinek olvasása s nevének emlegetése által, bizonyos nemes vágy szállja meg, írni a közérdekekben; egyszer azon veszi észre magát, hogy cikkei a lap homlokán, nagyobb betűkkel jelennek meg s ő vezérezik iró, journalistá lett.

Ime, így teremnek egyes megyékben, vidékeken az irok. Boldog megye, vidék az, ahol az értelmiség nem tartja kicsinyes dolognak, néha-néha felszólalni a megyei közönségben egy, vagy más házi baj ellen. Ott előbb kifejtik a köz szellem, és fokozódik a közügyek iránti érdeklődés, ami ma csaknem minden megyében alszik.

Ha haladni, művelődni s anyagilag és

szellemileg boldogulni akarunk, minden megyében alakítani kell egy kis irodalmi kört, muzeumegyletet. Erre pedig legalkalmasabb a helyi lap. Ennek földadata előkészíteni mindezt.

Nem lehet tehát eléggé magasztalni Szabolcsmegye, különösen Nyiregyháza város értelmiségét, midőn a „Szabolcs”-ot felkarolta és azt folyvást támogatja ugyanolyanlag, mint szellemileg.

A „Szabolcs”-nak feladata magasztos és szép, amit azonban csak úgy oldhat meg, ha az egész megye által felkarolttatik s a szerkesztő minden mellékes befolyást elutasít magától. Teljes függetlenség, lélekben és felfogásban önállóság azon elemek, melyek nélkül hiában küzd és fárad. Ezeket mindenáron biztosítani kell; különben a „Szabolcs” nem leend egyéb, mint egyesek hibáinak takarója és hiúságának legyezője. Ily lap pedig nem méltó pártolásra; nem méltó az életre.

Erősen meg vagyunk győződve, hogy ez álláspontot megtartandjuk és biztosítandjuk magunknak, jövőre inkább mint eddig, bármí áron.

Előfizetési díj : helyben és postán, az október december évnegyedre 1 frt.

Előfizethetni minden postahivatalnál, helyben Krasznay Gábor társulati pénztárnoknál.

Nyiregyháza, szept. 20. 1873.

K. Kmety István,
felfelős szerkesztő.

Még egy szó nemzeti életünkről.

(L.) Sajnátságos idöket élünk!

Századunk, legkülönösebben évtizedünk emberei, nem szeretnek tovább tekinteni orrukra! Usznak az áradattal, mely minden szemetet és gyomot magával ragadva, szédületes gyorsasággal sodor a megsemmisülés örvénye felé.

Talán nem is szükség mondanom, hogy nemzeti életünkről szölok!

Két hatalmas ellenség jutott felettünk zsarnoki hatalomra. Egyik a nemzeti közérköles megromlása; másik az ebből származó és önként folyó közöny.

Egyiket levett kalappal üdvözöljük; előtte tömjénezünk : mert hiszen felülről jö az.

Ha a nagyok divatát majmoljuk, miért ne lehetnénk mohó utánzóí azok tévedéseinek is; kivált ha látjuk, hogy ez saját malmunkra jötekönyan hajtja a vizet?

A másik mindennapos vendégünk; velünk kél, velünk fekszik, lomhán viraszt még álmaink fölött is.

Elöttünk zajlik le az élet; előttünk mozog, el a nemzet ékes nemzeti frakkba és figaróba bujva! Ez még nem minden! Viselje ki-ki azt, amit szeret; de hogy megvessük, kigúnyoljuk minden lépten-nyomon nemzeti nyelvünket; lomtárba dobjuk irodalmunkat, melyet míg büszkén nézett le a külföld, míg ifju napjait élte, azalatt vol-

tak felejthetetlen dicsők, akik értelmes, izmos előfává nevelték fel; s most, midőn a külföld maga dicsérve ismeri el haladásunkat, magunk vagyunk, akik feunhájzva kicsinyeljük azt; s használjuk uton-utfélen a németet. Üzletekben ez a nyelv; társaságokban ez a bizalmas megszólítás; hivatalos értesítő közeg; a leányneveldekbén erre fektettetik a legnagyobb súly.

A magyar királyinak jelzett hivatalokban (értvén ezuttal a pénzügyörít) legtöbb nagyobb vállalat költségvetése német nyelven van szerkesztve. Ezáltal a magyar iparos leszorítottatik a pályázati térről, vagy csak nagy ügygyel-bajjal juthat hozzá, mint ez legközelebb Debreczenben történt. Szóval minden eszköz, kissé eszélyesebben mint valaha, felhasználttatik a germanisatióra. Valóban önkénytelenül eszünkbe jut a régi nóta :

„Világ a német gavarnak!
Nincs becsé a hazafiaink!”

Szomorú idöket élünk! És ezt mindenki látja, érezi, hogy így van; de azért csak uszunk az árral tovább. Mélyen, nagyon mélyen sülyedtünk bünös álmunkba! Mikor üt a felébredés órája?!

Oh még az nincs oly közel; a közönyösség lomhán viraszt álmaink fölött, bedugja füleinket, nem engedí, hogy odáig jussanak a keserü kifakadások, az ösztönző, buzdító, ébresztő szavak.

Lapok utján szólalsz fel? Egyik rész kineveti, másik rész kigúnyolja nemes törekvéseidet, a harmadik rész erősen bizonyítja, hogy bizony igaz az, de a lelkesültség meghal a fekete kávéval, vagy a pohár borral mely mellett született.

Mi lesz mindebből? Hová fog mindez vezetni? Egy késői s keserü fölébredéshez!

Minden bünös mulasztás keserüen szokta magát megboszúlni!

Már is kezdődik.

Megtámadta már az iparos és műosztályt; előli azokat, akik jöremény fejében, apáiknak földén hivatalos pályára készültek! Szóval, itt és ott leszorítottunk a térről; idegenek harácsolják el előlünk a zsíros falatokat; nekünk csak a sovány rész marad! De akkor azután ne panaszkodjál nemzetem; mert megérdemlett sorsodra jutottál; mert míg a baj mélyen nem ereszté gyökereit, nem ébredtél fel s közönyösen néztél el a suplantatiót, szemet hunytál, midőn a hivatalnok buzádba vágtták sarlójukat. Nem tömörültél; nem alakultál egyletekké, melyek egyenesen volnának hivatva megakadályozni a kóranyag terjedését.

Ha aláslülyedtél a semmisülés örvényébe, nem fog fölötted sajnálkozni senki; mindössze a boszúló nemesis ezt fogja írni teifádra : „Itt nyugszik a hajdan erős magyar, mely önkézével ásta meg sirját!” Recepterunt mercedem!

A Tisza szabályozása.

(Különös tekintettel Felső-Szabolcsra, s némi vonatkozással a „Szabolcs” 22—23-dik számban ugyanezen érdekekben megjelent „Válasz” cikkére.)

(Folytatás.)

III.

Ha a fentebb előadottak alapján, azon következtetést vonjuk le, hogy a számítás, melyre a töltésései rendszer alapítottak, hibás volt, úgy hiszünk nem tévedünk; sőt mulasztásnak találjuk azt is, hogy az utolsó töltés-mulasztásoknál sem határozottat meg az árterekre kiömlő víz köbmennyisége, a így maga az 1867. évi nagy víz sem tanulmányozottat kellőleg. Ezen vízmennyiség a dombrádi volt kir. osztálymérnök ur által hozzávetőleg, minden tanulmány és vízmérési adatok nélkül, 6' vízszin-magasságnak vétetett, de szint-ügy lehetett volna azt kevesebb; vagy többnek is venni azon alapon.

Ha ezen s általában a Tisza vízmennyiségére vonatkozó nagyobb mérvű tanulmányok nem hajtának végre, a jövő mindig nagyra képes lesz.

Mi csak azon ohajtszunknak adhatunk itt kifejezést, vajha tanulmányoztatnák a Tisza, a jövő, az ország s a tudomány érdekében.

Hogy az eddig követett rendszer hibás volt, azt a számok igazolják. Mert miként nevezhetnénk egy oly építkezést helyesnek, biztos számításra alapítottak, mely csak () 374. biztosítékot volt képes nyújtani. Ezt határozottan tévesnek, hibásnak kell tartanunk. Hogy a hiba hol következett el, azt nem határozhatjuk meg, s csakis ha minden adattal rendelkezhetnénk, mely ezen számításnál alapul vétetett fel, jelölhetnénk azt ki. Így csak az eredményre mutathatunk, mely határozottan mellettünk bizonyít; sőt nagy valószínűsége tartjuk, hogy az a tökéletlen alapon tett ismeretek nyomán következett be; vagy mint már fentebb is említettük, a Tisza és mellék folyóinak vízmennyisége, különböző vizállások mellett nem számítottat ki; ugy vízkörműköl csapadéka sem észleltetett kellőleg, s ezekből kifolyólag nem ismertett az azon vízmennyiség, mely a munkálat alapját képezi. Vajjon tanulmányoztatnák a Tisza s mellék folyóinak csapadéka, hogy hány hüvelyk az, az év különböző szakában, melyből helyes összevett folytatás, a magas vizek idejét lehet meghatározni?

Így vajjon ezen csapadékok mennyit adnak át a mellékfolyók a Tiszának, s maga a Tisza is mennyit vezet le különböző időszakokban, s melyek azon időszakok, midőn a legnagyobb csapadéki %-ok találkoznak az áradások bekövetkezők? Mert csak ha ismerjük az egyes vízrezeknek a legmagasabb vizállás alatti köz tartalmát, idejét, helyét ahol azok találkoznak, hol azok egyesülnek s hogy ezen egyesülés bekövetkezével a folyam medrében minő változások állnak be, minő lesz annak folyási képessége, sebessége, mely az egész mederben létre jön, ugy ha ismerjük azon akadályokat, melyek a lefolyó vízmennyiségnek meg kell küzdeni, hogy minő azon anyag, melyet észlálít magával, hány százalékkal képezi vízmennyiségének, vagy azon talaj, melyet az erősebb ár tova hampolygott, minő földnek képezi alapját, partjait, mennyi iszapot rak le utközben, mennyit ad át a Dunának, s így minő mértékben járul hozzá a Duna Deltájának képződéséhez, hol minő hőmérséklete? s at, határozhatjuk meg azon keresztiszelvénnyel, melyben a legnagyobb áradások is nyugalmasan folyhatnak alá.

Ezek mind oly kérdések, melyeknek tökéletes ismerete kívántatik meg egy folyam szabályozásánál, s különösen ha az oly rendszerrel kötétek egybe, minő a Tiszánál követtetett, midőn az átmetészek következtében, annak egész folyási rendszere felzavartott.

Igen kívánatos, hogy ezen adatok mind rendelkezés alá legyenek; mert csakis ezek nyomán lehet vizsgálat alá venni a létesített szabályozási műveleteket is.

Térjünk át most a szabályozás jövőjére oly lényegesen kiható átmetészek vizsgálatára.

Az átmetészek mellett több technikai érvelések bizonyítanak, s ha azok cseleztetvén alkalmazvák, jötköztenek hatnak egy folyam szabályozási rendszerére;

A „Szabolcs” tárczája.

Nőkről a nőknek.

Iria. Golenich Károly.

II.

Kell emancipáció első sorban az anyáknak, hogy szívükbe vessék azt, miszerént nem elég csak anyának lenni, megszülni a gyermeket; hanem neki, mint a természet által kirendelt első nevelőnek, ismernie kell a nevelés főbb elveit; fogékonyság kell lennie a szép és jóra és nem pusztán a fényezésre. Olyannak kell lennie, hogy ne piruljon, midőn a világ ama régi példaszót mondja szemébe: Nem mesze esik az a páma fájától!...

Kell emancipáció második sorban, hogy a korlátlan férjhezvétel, mely a házassalandókat jogosan elriasztja, elejez vétecsék, és hogy azon nőink, akik a viszonyok folytán egyedül maradnak, önjerejükkel megélessenek.

Idő azonban épen nincs szükség oly igazalmas ábrándokra, minőket sokan felhozni szeretnek. Igaz, hogy voltak és vannak nőink közt sokan, akik tudomány, művészet, irodalom s az élet mezején feltűntek; én sem feledek el soha az oly neveket, minők: George Sand, Moutagne Marie, Krüdenere asszony, L'Enclos Ninon, Sevrigne, Rólandné, Julia, Aissé, Albany, Arnold, Billington, Sophie, Huber, Fontagnes, Fogue Carlin, Fréron, Madame Segalas, Galizin, Thérigne Mericourt, Uger, Genlis, Geoffrin, Gottsed, Weisenhurn, Bergalli

míg hibás alkalmazás folytán, a kívánt cél nem érteik el.

A Tisza szabályozásánál, következő szempontból létesítettek azok:

A hajózás érdekében, hogy ezáltal biztos és rövidebb út létesíttessék a hajózás számára. Hogy nagyobb esést nyerve a Tisza, vízsebessége növekedjék; így a magasabb ár sebes lefolyást nyerve, a vízszin alább szállítsák. Hogy némi tapasztaltat vizudázások meg-szünjenek, s jötköztenek hasznának a felettök eső-folyamrésze is. Hogy egyes folyamrészek hibás lefolyási-vizszinai kiigazítsanak; s hogy a folyam hordképessége neveltsék stb.

Ezek azon előnyök, melyekből kiindulva a Tiszán százon felülműni átmetészek létesítettek.

Ha ezen átmetészek összegét a Tisza egész hossz-szához viszonyítjuk, úgy fogjuk találni, hogy a felső részekre aránylag sokkal több esik, mint az alsóbb részekre, s már Ibrányról a 39th számot találjuk.

Hogy a hajózás érdekében mennyire volt kívánatos, sőt szükséges a folyam felső részén tervezett átmetészek fogantatása, igen helyes érvelkel kel ki ellon Paleocapa, emeltett műveiben; sőt tapasztalásból tudjuk, hogy a hajózás azóta a Tiszán nagyobb mérvet kapott, mert a hajózást bármely rendszeres mederben is csak a vízsebesség, illetőleg vízmagasság szabályozza.

Igen, kívánatos volt a folyammeder tisztítása, hogy a hajók kisebb, alacsonyabb vizállás mellett is minden veszély nélkül közlekedhessenek, s valóban a rövidítés által nyert előny, nem ér fel a tett kiadással.

A mi pedig az átmetészek által nyert nagyobb esés következtében létesített sebességet illeti, nagy kérdés, vajjon az alsóbb Tiszánál nyert sebesség arányban hozható-e a felsőbbel, hol az átmetészek folytán nyert esés, viszonyitva a felsőbb részekhez, mind kevesebb, s így ami a felső vonal előnyére szolgál, az lejjebb kártekonyság fog hatni, s okvetlen víz torlódás, duzzadás fog elő állni; pedig nézetünk szerint ezen szabályozási műnek oly egyöntetűnek kell lenni, hogy minden nyerhető előny, egyformán osztás-sék el a Tisza egész hosszán.

Hogy a felsőbb részek vízszine, az átmetészek folytán alább szállított, erről meg vagyunk győződve; de hogy mily mérvben, s hogy minő kihatással lesz, az alsó részekre, ez még oly tanulmány tárgya, mely helyesen csakis a normál-vizszinok teljes behatálva lesz eldönthető. Megjegyezzük itt, hogy mi ezáltal semminemű előnyt sem látunk előlve; sőt azt már a felső-szabolcsi Tisza alsóbb részére sem tartjuk előnyösnek, mivel területén felül is Csapig, mintegy 20 átmetészek létesítettek, s így területére sebesen rohan alá a különben is elég esés s sebességgel bíró folyam; mert itt is áll hogy az átmetészek következtében nyert sebesség, nem hozható arányban, vagyis mindig nagyobb leend az, mint az alsóbb részekben, ha csak azon a legnagyobb mértékben nem hajtának végre az átmetészi folyamirvidítési műveletek; de melyek kiszámíthatatlan veszélyt hoznának az alsóbb részekre. S mi hiszünk hogy már itt is vízszin emelkedés lesz tapasztalható, viszonyitva a szabályozás előtti állapot vízszin magasságához a létesítettekkel.

(Folyt. köv.)

Levél a szerkesztőhöz,

illetőleg Nyiregyháza város összes polgárságához.

Mint hogy a Vidliczkay József országgyűlési képviselőnk által, midőn 31-re összehívott negyületes, melyen én is emondandó lettem volna a pesti országgyűlésekü konferencia lefolyását, a cholerajárvány miatt, meg nem tarthatott; és mivel nem tudhatom, hogy lesz-e alkalom és mikor, hogy küldetéséről számot adhassak: kérélek légy szives az értekezletről jegyzeteimet felvenni és lapodban közölni. Meg valom, hogy e sorok nem voltak sajtó alá szánva; de miután a körülmények úgy hozták magukkal, meg fogunk bocsátani e lap szives olvasói, hogy tekintettel Nyiregyháza város lelkes polgárságára, nem birtam

Luiza, Decken testvérek, Guizot neje Pauline de Menla-Daschkoff, Lewald Fanni, Stüel, Royer Collard, Miss Martineau, Mülbach, Howe, Semiramis, Swéd Krisztina, Maria Theresia, Erzsébet, Lorántffy Zsuzsanna, Judith, Corday Charlotte, Jean d'Arc, Rozgonyi Ceczila, Zrínyi Ilona, Hirsch Jenny stb. De jegyezzék meg jól hölgyeim, hogy nem mindenkinek nyik ez a tér. Legyenek szivesek végig olvasni meg nagy nevek életrajzait s a többieket, akiket megnevezem nem lehet hely szükre miatt, és befogadják velem együtt ismerni, miszerént e nagy nevek között, áll nehányat fognak találni olyat, akik megtartották volna nöességüket, erkölcsüket, vagy boldog családtagok nötekké volna. En ilyen áradatnak vinni a nömet nem kívánhatom soha; legyen mások előtt bármíno magasztos a név varázsa.

Egyebánt az újabb viznyelődások nagyon is leterpeszték a lelkesedést az ugynevezett női nagy szelöket iránt. Lehetett itt mind eme vizsgálódások eredményét feltüntetnem; jövőben talán önálló kötetekben adandom majd. Legyen itt elég a sok közül Burdach idevágó észrevételeit kiolldoznom. (K. Tr. Burdach Die Physiologie als Erfahrungswissenschaft, 1. B. Leipzig, 253—259. l.) „Az asszony csak újra teremtő (reproductiv), a férfi teremtő (productiv). Az asszonyi nemben sohasem találhatik lelki ereditésig, vagyis talidó esz, mely, mint a leleknak való teremtő ereje, magának új rést nyit, járatan ösvényen halad, és a tudomány melyébe hat. Egy asszony sem tett eddig nagy találmányra szert; sőt a szép művészetekben egyikük sem teremtett valami nagyserült; sok jeles virág-, arcz-és tájfestőnek voltak ugyan már, de egy sem állott elő nagyobb remek képpel; sok írt regényt, de hősi és tragikai költeményben egy sem tűndöklött; sok hang-

teljesen elhallgatni előttük ama gyűlés, melyben ró-luk is történt megemlékezés.

Tisztelet polgártársak!

A nyiregyházi baloldali körnek mult hó 17 én tartott nagy gyűlésen szerencsés voltam az akkor jelen volt polgártársaim bizalmából, a m. hó 20-án Pesten tartott országgyűlésekü negyületes önk által felkeltetni, ahol is megjelenvén, az ott történetéről van szerencsém önöknek következetet hozni tudomásukra.

1-ór. Mult hó 19-én a „Hungaria” nevű fogadóban mintegy százötvenen gyűltünk össze előértekezletre, részben vidékiek, részben a főváros lelkes lakosai; mely előértekezleten Horn Ede országgyűlési képviselő, a kezdeményező bizottság megbízásából, egy határozati javaslatot nyújtott be az értekezlethez. E javaslatnak, amennyiben annak elfogadott részét, a hazai lapok azóta már közölték, én csak azon részét adom elő önöknek, melyet többünk közbejöttével, az értekezlet eljett. A javaslatnak a tételét: „Tekintve, hogy a magyar önálló független népbank létesítése az 1867-ik XII. törvényzikkal nem ellenkezik, és annak, a kiegyezésünk gátul nem szolgálhat”, kihagyatni kívántuk azért, mert pénzügyinkre nézve az örendelkezési jog egyedül törvényhozásunknak léve fenntartva, egészen szükségesnek láttuk, hogy ezen ténny is konstataljuk s ez által mintegy bármely csekély befolyás is elismerjük a 67-iki kiegyezésedések, a magyar független jegybank létesítésére nézve.

2-ór. Megemlítendőnek találom Aldor Imre urnak azon javaslati módosítását, melyszerént a nemzetgyűlés haladéktalanul összehívását a kormányhoz intézendő kérvénybe foglaltatni ohajta. Ezen módosítási javaslatot csak alig néhányan partolútk.

Előjött ekkor ezen módosítási javaslatot az értekezlet azért, mert időt kívánt engedni a kormányk, hogy az országgyűlés összejöttéig, a kellő lépéseket meg tesse és elkészülhessen a nemzetgyűlés elé terjesztendő eziranti törvényjavaslatival.

Ezek után a jövő napi nagy gyűlés előelőki Jókay Mór hozatván javaslatot, az értekezlet elszólt. Ezt követte a társas vacsora, szebbnél szebb és lelkesítőbb pohár köszöntésekkel fűszerezve, melyek közül nem halgathatom el azon jeles felkösztönt, melyet Matolay Etele Zemplénnégy országgyűlési képviselő mondott a jelen volt Barabás Jánosra, aki legközelebb a magyar független nemzet jegybank alapjára 60 ezer arany frankból álló összeget vagyonát ajánlotta fel; életben őt, mint egy ritka példányt az áldoztaké hazafiaknak, nagyobbnak tünk föl és előttem Barabás János polgártársunk, mondá a többi közt szölv, mint egy Szechenyi István, aki egy évi összes jövedelmét ajánl fel a magyar nyelv művelésére és terjesztésére; mert ő nem egy évi jövedelmét, de összes vagyonát tette föl a hazai oltárára nemzetének feláldozandó!

3-ór. A 20-iki nagy gyűlésen, Jókay Mór közbejött betegsége miatt nem elnököltetvén, előelőki egyhangulag Matolay Etele, alelnökül Simonyi Ernő, 2-od alelnökül Gyolokay Antal (jobb oldali) lettek megválasztva. Ezek után Horn Ede előadó a 19-iki értekezleten elfogadott javaslatát. Utánna Simonyi Ernő közbejött, hogy dacára az országos kivánnalonnak; dacrára az egész szükségesnek: a magyar jegybank létesítése érdekében, nem fog tenni semmit, és ha mi akarjuk, hogy önálló jegybankunk legyen, követnünk kell Barabás János polgártársunk példáját. Ezután következett az én szerény indítványom, hogy „mondja ki a jelen gyűlés, miszerént a jelen ponton meg állni nem akar, hanem a magyar jegybank ügyben agitatói kiterjesztési ohajta az egész hazára; mondja ki, hogy ezt létesítendő, a hírlapok szólítsák fel az ország minden polgárát, miszerént minél tömegesebb aláírással ellátott kérvényeket nyújtsanak be az összeállendő nemzetgyűlés elé; kérelmezvén a magyar független jegybank létesítését, pénz és kereskedelmi ügyeink függetlenítését. Ez indítványhoz Simonyi Ernő hozzászölv, a többek közt ezeket mondá: „Azt mondják felölünk, hogy agitálunk; de hogy agitálunk, hisz épen az a baj, hogy nem agitálunk; mert amidőn a legtöbb aláírással ellátott ily kérvények érkeztek be az or-

költőnő volt, de egyik sem adott nagyobb eredeti compositiót.”

Itt igazat adok egy író szavainak:

„Ha a nő örökre az élet zajában és küzdelmeiben lesz kénytelen tölni napjait, akkor nemcsak a családi élet lesz összezuhanva, de a nő elvész azt, ami valódi szabadságának egyetlen biztosítéka, — a férfi-nem tiszteletét. Ott, ahol a nő a katonaság, és bevonatik a politikai élet küzdelmeibe, ott a szeméremzet és nőerények kivesznek; az ily módon emancipáló nő kéjű lesz; a becsületös nő csakhamar visszavonulni kénytelen. Ne feleddjük el soha, hogy volt a világtörténelem folyamában egy időszak, amidőn egy kéjű saját vagyonából akarta felépíteni Thebe városát és falaira felírni: „Nagy Sándor lerombolta, Phryne, a kéjűhöz felépítő azt.” E kép a tulzolt mértékben eszközölt emancipáció képe. Az erkölcstelen nő mindent, még tiszteletet is nyerne, az éretny nő mindent elvesztene.

Én elismerem az emancipáció szükségét, és nem tartok Stherr ural, aki a női emancipáció kívánnalókat önökül tekintí, akik fejtejtőre állva tyukszemekkel nézik a világot; én elismerem, de csakis úgy, hogy aki már egyszer a ny, ismerje teljesen neveioi tisztelet; legyen művelt, nem olyan, mint napjainkban; legyen munkás és nem piperköző, és hogy nyissunk tért azok számára, akik házasság nélkül maradtak: hogy önjerejükkel nyugodtan élhessenek.

De hát tulajdonképen, kik az okai a jelen állapotok? Kik segíthetnek a bajon?

A nők; egyedül ökl!... Figyeljék meg

(Folyt. köv.)

szágyúléhez, az aláírók száma alig multa felül a 38 ezeret. Agítalunk ugy, mint angolországban szokás: külföldi szekerrel a folyamodások az országgyűléshez; írjuk alá 3-4 milliót az agítáló kérvényeket; ez azután igen is agítáló lesz, mégpedig olyan, hogy sem az országgyűlési majoritásnak, sem a kormányban nem lesz bátorsága ellene szegülni. Tétetett még From Antal jobboldali polgártársunk által is egy indítvány, melyszerint egy állandó bizottság lett volna kiválasztva, mely ezen ügyet szemmel tartás és sürgetése; de elejtették s helyette a Magyarország segéd-szerkesztője, Aldor Imre azon indítványt fogadtattatott el, hogy a jelen kérvénynek a minisztertanács leendő benyújtásával, a jelen gyűlés elnökei és jegyzője bizassanak meg. Ezek után a gyűlés eloszlott.

Meg kell még említenem a pesti központi ellenzéki kör helyiségében 20-ikán tartott tórsas estélyt, aholis a leg lekesitobb szónoklatok mondatkák, és ahonnan Kothly Lajos hazánk nagyzánknál idvölzö alkalmi távirat is küldetett, melyre senkitől sem fogadtattott több el 10 kmál azért, hogy mindenkinek része legyen az idvölzletben. Aikálmunk mondanám ezen táviratot azért, mert ugy lett benne hazánk nagyzá idvölzölve, mint a magyar nemzet első független pénzügyi minisztere.

Lélekemmel volt reám nézve, midőn Matolay Etelától, mint Nyiregháza városra küldötték, lettem idvölzölve, aki is kiemelt haladó városunk szabadságát, minden szép és nemes iránti fogékonyágát, — melyet ugyonmó, megmutatott az által is, hogy a jelen nagy horderejű ügyben is elküldte képviselőjét körünkbe!

Legyen szabad még megemlítenem azon eseményt, melytől igenesen esettel felhívást, melyet ezen bucsu estén az ott jelen volt bajtársakhoz intézni szerencsém volt. Tolem kitelhető lelkesültséggel hívám fel ugyanis az ott jelen volt polgártársainkat, „hogy tekintve ezen ügy fontosságát, melytől csakugyan nemzeti létünk függ, ha innen távoznék, leginkább mindannyian apostolaivá ezen ügynek; hívjuk össze polgártársainkat; adjuk előjük a magyar jegybank fontos voltait nemzeti felvirágzásunk söt létünk érdekében; szerkesztünk minél több folyamodásokat, írjuk alá azon folyamodásokat minél többen; kérjük meg polgártársainkat pártkülönbség nélkül, hogy vegyék szívére, mert most már a lét vagy nem lét határán írunk, és írják alá a kérvényező folyamodásokat párt és felekezeti különbség nélkül: hogy így teljesíthessen Simonyi azon szava hogy: „ha az egész nemzet kíván valamit, az elől még az ország többsége, de még a kormány sem térhet ki, s azt valószínű kötelessége.”

Ez indítványserű felhívás nemcsak lelkesületen fogadtattott, de midőn Fejér Péter Kecskeméti város küldötte közvetlen utánam eme szavakat mondá: „a magyarok Istenére esküszünk, hogy a német nemzeti bank rabjai tovább nem leszünk.” Az estélyen jelen voltak mindnyájan a legnagyobb lelkesültséggel mondták utánna az „esküszük” szót.

Es most előadva a pesti augusztus 20-án lefolyt jegybankügyi népgyűlés történetét, legyen szabad nekem önközbe is kedves polgártársaim mégpedig pártkülönbség nélkül a featebb említett felhívásomat ismételnem.

Adjunk be mi is a minisztertanács, vagy az országgyűléshez kérvényt, de írja azt alá a város minden polgársa. Polgártársak! Bárha sokszor sokban nem értünk is egyet; de ha a hazá veszelében fogott, még mindig egyet tudunk érteni. A hazá most ismét veszelében van, még pedig nagy veszelében; az anyagi bukás veszélye fenyeget bennünket. Ertsük egyet és megmenthetjük a hazát.

Éljen a hazá! Éljen az egyetértés! Éljen és létecsilljon mielőbb a magyar önálló független jegybank; mert csak ugy lehet e nemzet boldog, szellemileg nagy, ha anyagiilag is virágoz lesz.

Nyiregháza, 1873. aug. 31.

Mikcz József.

VIDEKI LEVELEZÉSEK.

Nagy-Kálló, szept. 16. 1873.

Tekintetes szerző ur!

Rég nem láttuk egymást, mert különböző irányú utaink és dolgaink külön-külön helyeken tartanak lekötni; de talán épen e körülmények fogom köszönni, hogy szives és szelvényes barátságba következtél, laikus létemre is fölvetni lapjába igénytelen sóraimat.

Képelem, hogy legelőször is a „laikus” kifejezésnél pihen meg a szerkesztői vörös czersua, pedig tessék elhinni, hogy ezen nincs mit csodálkoznunk; mert vannak körülmények és helyzetek, például: az önzetlen és árnyatlan tiszta hazafiai erzelmei való meggyőződés, a honpolgári, helyi és emberi kötelemek bármily áldozatkészséggel is nuzgó s felkísérletes betöltésének tapasztalása, a kifordíthatlan kérdés minden szellemi és anyagi jólét létesítésére stb. stb., melyek minden becsületes jóerzésű hikius emberrel is épen ugy felvetik az iról tollat, mint bizonyos korban állapotú fiatal egyéneinket saját szívérelemmel kötelezik a verszagtásra.

Öszintén megvallva, mint már különben is nagyon jól néltóztatik tudni, en olyan „medium tenure beate”-féle ember vagyok, ki bár állítog pártatlanul, azaz hibáiban, de azért mégis, mindig bebizonyíthatólag, hazafiai becsülettel érdeklődéssel szemlélettem és vizsgálatom minden politikai és nem politikai mozzanatot; legkülönösből pedig a tanügyi események keletkezését, lefolyását és eredményeit s az egyes alkalmakkól folyást tanulságok vonva, ezek szerint intézem mondanivalóimat. Ezen conservatív elvi haladás vezérel most is, midőn Nagy-kálló város tanügyi legújabb mozzamairól hozogtazok pár szót.

Uram! oly apostolai vannak itt a tanügynek, hogy mindenkit joggal, méltán és valóban valódi

büszkeséggel számíthatjuk azon ritka hazafiak közé, akik nemcsak érzelmelem, de átgondolt s kitartó törekvéssel és tényekkel szolgálják a hazá emelkedését egyedül biztosító tanügy fejlesztését; s ezek közé soha nagyon számos tagját azon jelentékeny megyei családoknak is, melynek nemes hazafii erényeit a magyar történelem Kállay nevezet alatt még II. Andrá idejébeől följegyezték.

Vannak itt s a vidéken oly egyéni notabilitások és auktoritások, akik Nagy-kálló, mint nemes törekvésű helyi központ iránt, ószinte rokonszenvel s tetkzés pártalansággal buzgólkodnak.

Most ismét alrealtanodájunk főreáltanodává leendő felemeltetésén firadóznak, még pedig oly buzgósággal, mint igazi együttes jóakarattal s teljesen egyenlő kitartással dolgozik a lapj minden népe, ha véss fenyegeti.

Tudom biztosan, hogy nagyszerű s valódi műbecselet bíró elmékiratunk nagy kinyomatva tudomás és tanulmányozás végett mind az országos képviselők közt, mind pedig a provinczián szótosztandó.

Tudom, látom, hogy nincs kímélve semmi fíradás és küzdelem, semmi erő és semmi áldozat!

Tudom jól, hogy magasabb rangu s nagyobb tudományos műveltségű egyenesekből bizottságok és küldöttségek alakultak, akik a czélzott ügy keresztülvitelénél színtelen semmi áldozattól nem rettennek vissza stb. stb.

Mindezek mellett és ellenében ugyan kérdézzük meg egymást t. szerkesztő ur, vajon így lekesült tesztül és közönségre nézve nem valóban és méltóan sértő-e az intézeti transferálás még csak megegyező híre is? Mindenesetre az; mert a mai világban bennünket közelebb érdekelgők, csak egy transferálás dívik, a másik a divathajutásra még csak most küzd és törekedik: első a törvényszék, második a tanoda.

E két eszme közt legalátosabb véleményünk szerént roppant a különbség.

A törvényszék ugyan, ha nem üzleti, okvetlenül üzleti dolog, mely a körülmények követelményének meghódol; míg ellenben a tanodák transferálási eszméje tisztán olyan, melyet morálter nem követelni, sem megengedni nem szabad; olyan, melyet nem is lehet másnak nevezni, mint az erkölcsi s értelmi törekvés sikerében gyűjtött tőke, here módra elsajátítására czélzó ügyeztetnek, minoról Aesopus meséje szól.

Ne bántunk tehát a buzgólkodókat; hanem inkább tanuljunk tőlük; vagy ha épen tőlük nem akarunk, tanuljunk Debreczentől, ahol legközelebb főreáltanoda fog megnyitástul tisztán városi költségen; ne bántunk pedig annyivalisankább, mert Nagy-Kállónak ezen czélzavatt főreáltanodája a virágzás biztosítékait már magában hordja, mert:

- 1. A mostani alrealtanoda után is, kizárólag egyedül statisztikai szempontból, már több más taunítélet követhetnek is valóban követhetik.
- 2. Az alreál azon hátránya, hogy nagyon sok ifju ott szeret végezni, hol egyszer már kezdett, a főreáltanodának tetemesen nagyzernő előnyére válik.
- 3. Jól rendezett közös iskola, jobb állapotúvá vált felekezeti elemi intézetei s a megyei figyelem fokozódása is nagy reményt biztosítanak arra nézve, hogy tanoncainak száma jövőre tetemesen növekedjék stb. stb.

Vége még egyet kérdezek t szerkesztő urtól: ugyan miért nem fogad már ebből a Kállóból is egy rendezt levezető? hiszen van itt elég megírni, sőt megnevelni való tárgy is, például: szép és jó honleányaink, a közlekedés, megyei mozgalmak, takarékpénztár, álló alreál- és leendő főreáltanoda, felekezeti elemi- és közös iskolák, honvédség, győzgyárt, beteggek, orvosok, papok, közlekedési utak, itt ott egy kis belvárosi pocsolya, közmunkahányosság stb. stb. de most már a viszontlátásig jó egészséget!

a+b.

UDJONÁSOK.

(1) A mult évszortörökli képviselési gyűlésben, a következő tárgyak intézettek el: 1. Van Andrá városi tanácsnak halálra általános sajnálattal tudomásul vétettet, emleke jegyzőkönyvébe iktattatni s helyének választás után eszkozlendo betöltése folyó szeptember hó 26 kára határozottat. 2. A gazdasági szakosztályunk a pusztai földek kiosztása tárgyában beadott jelentése, melyszerint a földek 1/2-a ugaroltatni s 1/2-a hárszám szerént, az eddigi árak mellett javasoltatik kiosztatni, elfogadtattott. 3. Az építő-vállalkozók közbene tárgyában kidolgozott jogügyi szakosztályi véleménye jelentésben kifejtett és indokolt határozati javaslat, szintén elfogadtattott azzal a fentartással azonban, hogy a szerződésileg meghatározott építkezési időn túl a városra háraranduló karóknak, a még benn levő öszszegből leendő pótlásához jog, a város részére fenntartatik; mindazáltal a vállalkozókkal kiegyezkedés megkísérlésével a jogügyi bizottság bizottott meg. 4. Scheer Frigyes építkezési felügyelő pótköltségvetése, a annak megterítés tárgyában benyújtott kérvénye, véleményadás végett a jogügyi és gazdasági szakosztálynak adott ki. Reméljük hogy az illető szakosztálynak, e kérelmet beható tárgyalás alá vendik s a méltányosság és nagy lelkeség mellett, a város pénzviszonyaira is tekintettel leendenek. 5. A vásárberőknök bérlénekedés iránti kérelmük, a jogügyi szakosztálynak adottot ki, véleményadás végett.

(hiv) **Közmeignyutásul örömmel tesszük közzé azon örvendetes hírt, hogy folyó hó 19-én egyetlen kolabarabet sem adta elő magát városunkban. Más részről szomoruan kell jelenünk, hogy a kolera helyott, a váltóház kezd megveszte utarkodóvá válni ki-vánatos volna, hogy azon hatóságok és orvosi övntékezetés, és figyelem, mely a kolerajárványul alkalmaztatott, most a váltóházbetegekre is kiterjesztésnek.**

*. **Hallatlan, de igaz!** Mily nagy a pénzükség, s mily szívtelenek az emberek, mutatja az az eset is, amit itt Nyiregházán tapasztalunk egy zálogkö-

csónél a napokban. Egy igazíthú izmaelita, 12 ft után egy hétre csak 3 forint kamatot vett, a kölcsönösszeg hármas árát meghaladó zálogtárgy letétele mellett. Ha e kamattal 100 ft kölcsöntökehez viszonyítjuk, egy éven át 100 ft után 1300 ft lesz a kamat. Nem megvendő geschäft. Ez esztél eszünkbe jut a „szegény-ségre nézve oly igen üdvös engedélyezett „zálogház”. Bizony nem ártana, ha néhány jobb érzelmű emberbarát felkarolná az eszmet s létesítene egy zálogházat, mely illó kamat mellett, mindig nyitva állana a szegénység előtt.

× **A japáni művészarsulat** 3 előadás után városunkból Miskolcra utazott, hol már mult csütörtökön be is mutatta művészetét a színházi közönség előtt. Nagy baj volt, hogy Nyiregházán csak igen szűk és alacsony helyiségben léphettek fel, mely körülmény igen sok évezetelt fosztotta meg közönségünket. Művészetük fénypontja az egyensúlytartás, melyet bámulatos tökélyre vittek. Toro-Noro lapta- és botocskajátékában, az emberi ügyesség netováiba nyilvánult.

+ **Ungerleider Jónás** hasonszenü orvos tudatja a hasonszenü gyögmód barátaita, hogy néhány hétre felső Karinthiába Veldeésre utazott az ottani hidegvíz-gyógyintézetbe.

(r) **Rosenberg Sámuel** felsőbb helyileg engedélyezett magán fitanodájában, folyó hó 14-én tartott meg az ezévi nyári vizsga. A ker. tanfelügyelő ur Kralovanszky Mór iskolatanácsos ur képviselte e vizsgán, mely, mint a t iskolatanácsos ur előttünk nyilvánít minden várakozásnak megfelelőleg ütött ki. Különösen kiemelendő az izraelita fiuknak tiszta kiejtésük és jártasságuk a magyaryelvben. E magánitanoda kitünő volta mellett tanusodik azon körülmény is, hogy az innen, ezidén az első latinosztályba felvett 5 fiu, mind kitünőnek bizonyult a fölveteli vizsgánál. Ajánljuk az intézetet a vidéki szűkösi figyelmébe. A jövő tanév f. é. október 15-én kezdetik meg.

A KÖZÖNSÉG ROVATA.

A nagy-kállói m. kir. alrealtanodából.

E lapok legközelebbi számának utjodásági rovataban közölt tudósítvány kapcsán bátorokodunk ismét és egész alzáttal tisztelegni.

T. szűkösi és gyámok! A nagy-kállói m. kir. általi alrealtanodának bár ideiglenes minőségű igazgatójává nevezetvén, ez intézet minden tekintetbeni emelése nem csak ösztene szívemnek és fővágya lelkesemnek; de egyszernind emberi és elvlegre hivatalos kötelességem.

Ugy vagyok meggyőződve, hogy boldogult hivatali elődom elismert érdemeiből semmit sem vonok le azért, ha az előleges eljárás és siker minél nagyobb tökélyt elérni töreksem; mert azon kétségtelen bizonyosság lehetőleges és szembenötölges megalváltásá, hogy jobbnáljobb is lehet, fölolvást küzenünk kell.

Ha valaki a tökély tepontját feljendette is, semmit sem tett töböt kötelességénél, s csak ezután követhetetik a magán buzgalom tanúsítása, melynek mértéke meghatározhatlan.

Iparoktand tehát ezen felügyeletem alá helyezett intézetnek minden rendű és rangú kívánalomnak megfelelő egészen új, teljesen igényserű, átrendezését vegrehajtani; szerencsés vagyok birni tanárársaim, bizalmát, hajlamát és jóakarattát, kik a legkevesebb küzdelemmel is készek különösen a realiskolák szükségességét, hasznát és sikerét megtagadhatlanul bebizonyítogal vizsgát elni tárt.

Midőn tehát a szives látogatóskor szerénytelen kikerésnek mellözésével, elve is bátorokodunk örvendeni intézetünk nagyobb népülésének, a viszonyosság elvén mi is megitték legelső kötelességünk, ugyanis: Gondskodva van, hogy minden tanuló saját kávévalna szerént előkelő műveltség házáknál lakást s élemezést mersékelt áron és rögtön találhasson,

Intézkedés tétetett, hogy minden szülő vagy gyám gyermeke, vagy gyámoltja körülményeiről folyást és fölolvást tudomásul birjon.

Megállapítottat, hogy kivétel nélkül minden egyes tanuló egészségi állapotánakérvél figyelemmel kísérese, szükség esetében elintézése, az igazgatói figyelem fő tárgyat képezze.

Vége teljes megnnyutásul színtén megnnyvirást kijelentjük, miként városunkban a kolera kimerő áldozattal, eddigleg tetészerint arányban magához véve, teljesen megelégedett, eltávozott, elüant, megszánt.

Remény- és örömmel várva a t. cz. közönségnek Nagy-Kállón, szept. 19. 1873.

alzáttos szolgálja
Gaspark János
királyi h. tanigazgató.

Üzleti értesítés.

A nyiregházi terménycarnaknál szept. hó 20-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár 100 köbölötkezdve
Rozs 00-00 fontos	4.00-4.50
75-80 "	0.00-0.00
79-80 "	4.75-5.00
Buzs	0.00-0.00
Arpa	várnázása szer. 6.50-7.00
Zab	0.00-0.00
Tengeri	1.40-1.50
Köles	0.00-0.00
Bab, tiszta fehér	0.00-0.00
Képszarpareze	4.70-4.80
Lennmag	0.00-0.00
Gomborka	0.00-0.00
Kendermag	0.00-0.00
Mak	0.00-0.00
Napraforgóolaj	00.00-00.00
Szess 30 fok magy. iteze	82

Felölös szerkesztő: **K. Kmety István.**

132. 1801.
1873.

(3-3)

Árverési hirdmény.

Hajdu-Nánáson az ugynevezett tagosi-tott nagy réten a város tulajdonához tartozó, mintegy 1060 köblös 1600 négyszeg ölével számított egy tagban lévő, részint szántás, részint kaszálás alá használt földbirtok, mely legelőül is czélszerűen használható, ez évi szeptember 29-edik napjától számítandó 6 évre a folyó 1873. évi szeptember 21-ikén d. e. 9 órákor a városháznál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adni. — Bánatpénz 600 frt, kikiáltási ár 6000 frt, a többi feltételek a főhadnagyi hivatalnál megtekinthetők.

H.-Nánás, augusztus 31. 1873.

A bizottság.

5099

K.

Árlejtési hirdmény.

Szabolcsvármegye hatósága 1874 évi 215 rövid ölet tevő kemény tűzifa szükségletének biztosítása tárgyában folyó évi október hó 3-án délelőtt 10 órákor Nagy-Kállóban a megyeháza kistermében nyilvános árlejtési tárgyalás fog tartatni, melyre a vállalkozók 300 frt bánom pénzzel ellátva ezenel meghivattak.

Bánat pénzzel ellátott zárt ajánlatok a tárgyalás megkezdéséig az iktató hivatalban elfogadhatnak, hol a vállalat feltételei naponta déltől 11-12 óráig megtekinthetők.

Nagy-Kálló 1873 szept. 11.

Bónis Barnabás
alispán.

(3-2)

Eladó malomkövek.

(2-2)

Nyiregyháza város tulajdonához tartozó s a városkertben megszemléltetű négy darab jóminőségű malomköv f. é. szeptemberhő 25-én d. e. 10 órákor, a városi kertben, nyilvános árverés útján el fog adatni.

Nyiregyháza, szept. 12. 1873.

Benes László
városi tanácsnok.

Egy hat éves

nemesített háti kanca ló eladó

Venni szándékozók értekezhetnek 1063. sz. a. N.-Kállói-utcában.

(3-3)

(3-3)

Eladó ház.

Nyiregyháza a Pazon-utcában 781. szám alatt lévő, néhai Benes Mátyas után maradt ház szabad kézből eladó. Ugyszintén eladó az új szőlőkben 1½ nyilas szántóföld.

Venni szándékozók sziveskedjenek Jelenovics Sámuel urhoz (Pazoni-utca) fordulni.

Eladó földbirtok.

A Sima-pusztán 200 hold föld 1200 □ ölével számítva, holdja 180 frtjával eladó. Bővebb tudomást nyujt Kralovánszky Gyula Nyiregyháza város kapitánya. (3-1)

**Kolera ellen
hathatós óvszerül**
ajánlja most érkezett
vörös bort és borovicskát
a csemegeterem.
Továbbá kapható (3-3)
frís ozitrom és narancs.

(0-5) Kiadó lakások.

A rózsá-utcában, May Adolf ur szomszédságában, 1378. sz. alatt, két külön álló csinos lakás kiadó.

Ad. 4921. szám.
1873.

(3-1)

Árverési hirdmény.

A nyiregyházi kir. törvényszék telek-könyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miként Kiss Klárának Manoda Miklós elleni végrehajtási ügyében, utóbbinak végrehajtás alá vont s az orosi 281. sz. tjkv. A.+1. sorszám alatt bevezetett belső telek, kerttel s azon levő ház, istálló és sertésállal az 1873-ik évi októberhő 20-ik, és szükség esetében az 1873-ik évi novemberhő 24-ik napján délelőtt 10 órákor Ors községházánál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Feltételek: Kikiáltási ár 237 fr.

Bánompénz 24 fr.

Vevő a birtoknak azonnal birtokába lép.

A vételár fizetendő: az 1-ső részlet a leütéskor azonnal, a 2-ik részlet a leütéstől számítandó 14 nap, és az utolsó 3-ik részlet a leütéstől számítandó 40 nap alatt, esedékes 6% kamatával.

Azon jelzőlogos hitelezők, ki a bíróság székhelyén vagy ennek közelében nem laktak, ezenel felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alhalmával leendő képviseltesük végett a hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkezőleg a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Egyideűleg felhivatnak mindazok is, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek, igénykereseteiket a hirdmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a nyiregyházi kir. tszék tkvi osztályának 1873. szeptember 3-án tartott üléséből

Papp László
a. tk. vezető.

Haszonbérbe adandó birtok!

Szabolcsmegye, Gyulalháza község határában, a manóji utra veggel, 3 vagy több évre is haszonbérbe adandó 300 holdnyi első osztályzatu földbirtok, harmadrésze öszvetéssel; ezenfelül lakházal, hozzá gazdasági épületekkel ellátva, csür, istálló stb. a kis-várdai vasuti állomáshoz egy órai távolságra, a jelenlegi bérlet ideje ujévkor jár le.

Ertekezhetni ez ügyben Kopócs-Apátiban, vagy Debreczenben a sz.annai utcán 2313-ik számú háznál.
Utastást ad Nyiregyháza tiszt. Fésüs János ur. (4-4)

Eladó olajmalom.

A vásártéren létező gőz erőre szerkesztett olajmalom, előnyös föltételek, és több évi részletfizetés mellett, eladó.

(0-5)

Jéger József.

Egy gyakorlott gazdatiszt

ajánlkozik valamely urasági gazdasághoz gazdatisztül. Bővebb értesítés szereshető a „Szabolcs“ szerkesztőségénél. (3-3)

611. á. ü.
1873.

Árverési hirdetés.

Néhai Palicz István hagyatéka-hoz tartozó egy kötelalja szál-lásföld, folyó 1873-ik évi októberhő 8-adikán, délután 3 órákor, Enyingy Lajos árvaszéki ülnök hivatalos szobájában, az örökösök kérelme folytán, árverés útján el fog adatni.

Kelt Nyiregyháza, 1873-dik évi szeptemberhő 19-én tartott árvaszéki ülésben.

Kmethy István
árvaszéki jegyző.

(3-1)

Egy műkertész

ki több előkelő uraságnál foglalkozott, folyó évi Szt-Mihály napjától alkalmazást keres.

Bővebben értekezhetni: Czirbesz Pál törvényszéki polg. iktató urnál.

603. á. ü.
1873.

Árverési hirdetés.

Néhai Balázs András hagyatéka-hoz tartozó 2309. számú tanyai ház és az ehez tartozó 7 hold 800 □ ölnyi szántóföld, folyó 1873-dik évi októberhő 8-án délelőtt 10 órákor Enyingy Lajos árvaszéki ülnök hivatalos szobájában, az örökösök kívánatához képest, árverés útján el fog adatni.

Kelt Nyiregyháza, 1873-dik évi szeptemberhő 19-én tartott árvaszéki ülésben. (3-1)

Kmethy István
árvaszéki jegyző.